

REGERINGSRÄTTEN
Avd. II

PROTOKOLL
2008-10-29
Stockholm

Mål nr 6588-05
Aktbilaga

NÄRVARANDE REGERINGSRÅD

Billum, Nordborg, Hamberg, Brickman och Jermsten

FÖREDRAGANDE och PROTOKOLLFÖRARE

Regeringsrättssekreteraren K. Dunnington

KLAGANDE

Datainspektionen
Box 8114
104 20 Stockholm

MOTPART

Uddevalla kommun
451 81 Uddevalla

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrättens i Stockholm dom den 1 november 2005 i mål nr 1982-05

SAKEN

Tillsyn enligt personuppgiftslagen

Målet föredras.

Regeringsrätten beslutar dom.

Regeringsrådet *Brickman* har skiljaktig mening och anför följande:

Jag instämmer i majoritetens bedömning att uppgifterna får anses nödvändiga för att ändamålet med behandlingen ska uppnås och att de är relevanta och adekvata i förhållande till detta ändamål. Behandlingen av personuppgifterna strider alltså inte mot de grundläggande kraven i 9 § personuppgiftslagen.

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 5
Stockholm

Expeditionstid
09.00 - 12.00
13.00 - 15.00

Telefon
08-561 676 00
Telefax
08-561 678 20

För att behandlingen ska vara tillåten utan den registrerades samtycke krävs emellertid enligt 10 § personuppgiftslagen också att skolans kontrollintresse kan anses väga tyngre än elevernas intresse av skydd mot kränkning av deras personliga integritet. I målet uppkommer därför inledningsvis frågan om vad som kan utgöra en sådan kränkning.

Genom införandet av 5 a § personuppgiftslagen undantogs viss personuppgiftsbehandling i mindre strukturerad form från lagens strikta hanteringsregler under förutsättning att behandlingen inte innebar någon kränkning av den registrerades personliga integritet. I förarbetena till lagändringen berörde regeringen frågan om vad som kan anses vara en integritetskränkning. Regeringen konstaterade inledningsvis att utgångspunkten i förarbetena till 1973 års datalag var att skyddet för den personliga integriteten inte kan sträcka sig längre än vad som är möjligt med hänsyn till de krav samhällsgemenskapen uppställer och anförde bl.a. följande. ”Det förutsattes således att en väl fungerande samhällsorganisation alltid kommer att medföra intrång i enskilda individers personliga integritet. Frågan blir då vad som kan tolereras och vad som går utöver det som är acceptabelt eller med andra ord vad som är en kränkning av den personliga integriteten och vad som inte är det. Mot bakgrund härav kan man säga att en persons integritet kränks i den mån det sker ett intrång i hans eller hennes privata sfär t.ex. genom att uppgifter om honom eller henne, som det finns rimliga skäl att beteckna som integritetskänsliga, sprids. --- Bedömningen av vad som är en kränkning skall alltså inte göras schablonartat enbart utifrån vilka uppgifter som behandlas utan måste även ta sin utgångspunkt i t.ex. vilket sammanhang uppgifterna förekommer, för vilket syfte de behandlas, vilken spridning de har fått eller har riskerat att få samt vad behandlingen kan leda till. – Om uppgifter samlas in eller annars behandlas med syfte att förfölja eller skandalisera en person, får handlingen givetvis anses innebära en kränkning av den personliga integriteten. Det kan exempelvis gälla publicering på Internet av bilder på en f.d. pojk- eller flickvän i eller utan badkläder eller av rent personliga detaljer om dennes beteende. Ett annat exempel som kan anföras är behandling, i form av t.ex. spridning, av uppgifter om meningsmotståndare i syfte att möjliggöra angrepp på dessa på grund av t.ex. deras politiska uppfattning, sexuella läggning eller etniska ursprung. – En enskild person torde ofta ha rätt att kräva att ingen har en i det närmaste fullständig kunskap om honom eller henne. Redan det förhållandet att en personuppgiftsansvarig samlar en stor mängd uppgifter om en person utan något godtagbart ändamål måste därför oftast ses som en kränkning av den personliga integriteten. Som exempel kan tas en hyresvärd som närmast av nyfikenhet samlar bilder på och anteckningar i löpande text om iakttagelser av en hyresgäst. – Vidare får det oftast anses innebära en kränkning av den registrerades personliga integritet om den personuppgiftsansvarige medvetet behandlar personuppgifter som är klart felaktiga eller missvisande” (prop. 2005/06:173 s. 16 och 27).

De uppgifter som målet i första hand gäller – ett antal mätpunkter från den registrerades finger – är inte känsliga personuppgifter enligt 13 § personuppgiftslagen. Mot bakgrund bl.a. av regeringens uttalanden i förarbetena framstår de enligt min mening tvärtom som skäliga harmlösa. Så vitt framgår av utredningen har också majoriteten av eleverna accepterat systemet. På grund av det anförda och vad som upplysts om skolans hantering av uppgifterna anser jag att den aktuella personuppgiftsbehandlingen inte påkallar några särskilda integritetshänsyn.

Med hänsyn till kommunens behov av ett säkert och smidigt kontrollsystem, att det inte är fråga om några känsliga uppgifter och att elever som så önskar kan avstå från att ingå i systemet finner jag att kommunens kontrollintresse väger tyngre än elevernas integritetsintresse (jfr RÅ 2001 ref. 68 och 2002 ref. 549). Kammarrättens dom bör därför fastställas.

Uppvisat och lämnat för
expediering 2008-